

Joodse mensenoffers ter ere van Allah
op 7 oktober 2023 leidde tot de zoveelste
Godsdienstoorlog tussen het grondpersoneel van
de Eeuwige en Allah

*Joodse mensenoffers
ter ere van Allah
op 7 oktober 2023
leidde tot de zoveelste
Godsdienstoorlog tussen
het grondpersoneel van
de Eeuwige en Allah*

Mosje ben Sofeer

© 2024 Mosje ben Sofeer / Uitgeverij U2pi

Titel:

Joodse mensenoffers ter ere van Allah op 7 Oktober 2023
leidde tot de zoveelste Godsdienstoorlog tussen het grondpersoneel
van de Eeuwige en Allah

Auteur: Mosje ben Sofeer

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: JouwBoekdrukkerij.nl

ISBN: 978 94 9336 420 2

NUR: 906

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vee-
veelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elek-
tronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere
manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Het blijft op zich heel vreemd dat religieuze leiders van jodendom, christendom en islam, die geloven in de kracht van het gebed het niet voor elkaar kunnen krijgen gemeenschappelijk een vredesgebed te maken en de gelovigen oproepen om dit gebed doorlopend gezamenlijk, eensgezind, wereldwijd te bidden en te zingen.

Het lijkt er op dat ook religieuze leiders en hen die zij zeggen te vertegenwoordigen meer geloof hechten aan machtig wapengekletter als een rechtvaardige vredebrenger voor alle betrokkenen in plaats van een gemeenschappelijk, kennelijk, machteloos vredesgebed.

VOORWOORD

Op 7 oktober 2023 vond er een pogrom plaats in de medienat Israël. Joden werden als welriekend offer gebracht aan Allah. Dit offer zat er aan te komen. Een regering die weet ik waar mee bezig is, behalve de burgers te beschermen heeft bloed aan haar handen. Wat niet weg neemt dat de daders verantwoordelijk zijn en zij die deze mensen hebben opgezweept dit te gaan doen. Ook kunnen we niet ontkennen dat jonge mensen die leven in een gebied van onderdrukking en onder doorlopende dreiging, als ik het zo mag zeggen, een tik van de molen mee krijgen.

Het was een mooie inspirerende sjoeldienst op deze Sjabbat. Het was extra feestelijk en dat gold ook de kidoesj. Een van de aanwezigen, een vaste sjoelbezoekster, was 90 geworden en dat moest gevierd worden. Er werd gedanst, gezongen en natuurlijk ook genascht, gegeten, en gedronken, veel gepraat en het nodige af gelachen. Op verzoek van de jarige werd door iedereen uit volle borst Hatikva, het Israëlische volkslied, gezongen.

HATIKVA -DE HOOP-

*Zolang in het hart, van binnen,
een Joodse ziel levendig is
en naar het oosten, vooruit,
het oog naar Zion kijkt,
is onze hoop nog niet verloren.
De hoop die al tweeduizend jaren leeft,*

*een vrij volk te zijn in ons land,
het land van Zion en Jeruzalem.*

Het was heerlijk weer ik liep richting huis en liep langs de Amstel en enkele helden gingen het koude water in. “Ik doe het jullie niet na”, riep ik. “Hoeft ook niet”, werd er gelachen. Liep vervolgens over de Berlagebrug richting huis, vanwege de restauratie afgesloten, maar gelukkig niet voor voetgangers. Thuis aan gekomen volgde het bekende, gangbare patroon. Even een uurtje slapen en viel altijd in slaap op de muziek, waar ik op dat moment zin in had, veelal opera. Zette de CD aan en ging op de bank liggen onder een deken. Daarna ging ik thee of koffie zetten en ging nog eens de sidra van de week bestuderen en de daarbij behorende Haftara. Ik had er een gewoonte van gemaakt om in de loop der jaren een gehele map aan te leggen van alle aantekeningen die ik gemaakt had. Het was alweer jaren geleden dat ik een boek geschreven had over de sidra van de week, voor enkele leerhuizen en voor de priesterstudenten waaraan ik Judaïca doceerde. Ik was lid van de KRI, Katholieke Raad voor Israël, en zat in de werkgroep die zich boog over de anti-judaïstische teksten in de liturgie. Vanuit die hoek werd ik gevraagd of ik wilde gaan doceren op een katholiek seminarie, en zo is het gekomen. Dus dat boek en de vele nieuwe verzamelde commentaren waren stof genoeg om deze ter hand te blijven nemen en met nieuwe commentaren en inzichten aan te vullen. Na het maken van de Havdala luisterde ik naar het nieuws en terwijl ik keek en luisterde ging de telefoon. En daarna weer en weer. Met mijn vrienden in Israël ging het goed, maar het land was totaal in shock, een pogrom in Israël, niets

geleerd van de Jom kipoeroorlog. Dit was nog nooit gebeurd en had nooit mogen gebeuren. Een pogrom is Israël, in Israël!. Het was een wanhopig en verschrikkelijk boos geluid en de naam van de premier viel. Levenslang verdient die man! Hoe kun je dat gebied nabij de Gaza zo slecht beschermen zodat er een pogrom kan plaats vinden!? Wij gaan deze oorlog winnen en dan hij levenslang de gevangenis in! Hij deugt niet! En al die mensen wier familieleden, vrienden, kennissen zijn afgeslacht en ontvoerd! Een trauma dat deze mensen levenslang zal tekenen, hier kom je nooit meer over heen, hier kan geen psychiater, of psycholoog tegen op, een klein weerloos kind onthoofd in Israël. We moeten verder, maar hoe, hoe in vredesnaam? Een kakafonie aan geluiden en soorten van verdriet drongen mijn huiskamer binnen en het was gedaan met de herinnering aan een goede en inspirerende sjoeldienst en de inspirerende woorden tijdens de kidoesj en de gezellige sfeer onder elkaar. Ik kreeg het koud en zette de verwarming aan.

Misschien dat ik niet meer in Israël woon, of daar geen familie heb wonen, maar ik dacht ook aan vaders, moeders en kinderen in Gaza, hoeveel jaren leven hoeveel Gazanen niet van trauma, naar trauma? Menselijk leed, is menselijk leed. Ik zie niet in om het ene leed zwaarder te laten wegen dan het andere. Waarom een wedstrijd houden over de vraag wie het meeste lijdt? En wat zijn daar de gevolgen van? En dat in Gaza het voor gewone mensen zwaar en moeilijk is, weten ze in Israël ook. Door hoe vele Israëliërs worden de Gazanen niet veracht? “Loop naar de Gaza”, betekent hetzelfde als: “loop naar de hel.” Hoe vervolgens ook vele Gazanen niets hebben met Israëliërs is eveneens bekend. Zelfs een pogrom valt niet te versmaden.

Voor mij is het een godsdienstoorlog waar beide partijen, wereldwijd (fanatieke) aanhangers hebben.

Na de Havdala at ik nauwelijks, warmde het restje van de sabbatmaaltijd op en dat was meer dan genoeg. Ik had geen trek en ook geen zin om aan de buis te hangen.

Ik tolde in mijn gedachten en bleef maar tolleren. De psychologische oorlogsvoering werd aan twee zijden vol ingezet en ik was er van overtuigd dat ook hier, nadat Israël's premier dappere taal ging uitslaan, na eerst het mogelijk gemaakt te hebben dat er Israëliërs en Joden van buiten Israël aan een of andere afgod, genaamd Allah, werden geofferd, dat hij Hamas zou gaan verslaan, de waarheid het eerst zou sneuvelen. Ik kon me tenminste niet voorstellen dat dit bij dit gebeuren dit de eerste uitzondering zou worden. Hoewel Allah voor mij geen afgod is, maar als deze God, een pogrom eist als welriekend offer hebben deze moslims van Allah een afgod gemaakt en zijn dus in wezen afgodendienaars. Ook christenen van inquisitie, pogroms en gaskamers waren afgodendienaars. Elke godsdienst die mensenoffers eist is voor mij, in welke hoedanigheid ook (vervolgen, onderdrukken, verkrachten, vermoorden), afgodendienst. Toen Israël besloot vol in de aanval te gaan zag ik hoe alle partijen, wereldwijd, in beweging kwamen en hun gelijk opeisten. Ook de gruwelijke beelden over en weer moesten ons helpen partij te kiezen voor de juiste strijdende partij. En natuurlijk deden beiden partijen en hun medestanders niet aan nepnieuws, of toch wel? De Palestijnen doen aan nepnieuws, aldus berichten uit Israël, nee, jullie doen aan nepnieuws aldus de Palestijnen. Staan blijft dat er een pogrom heeft plaats gevonden ongeacht dat dit gebagatelliseerd, of zelfs ontkend wordt. Ook

een feit is dat deze pogrom plaats vond op Israëliisch grondgebied mede dankzij een falende regering en gepleegd door afgodendienaars. Mensen die niet geschapen zijn naar het beeld van God, maar mensen die een afgod geschapen hebben naar hun beeld en gelijkenis.

Het duurde niet zo heel lang dat het mee leven met Israël, veranderde in anti Israël stemming. Het is natuurlijk ook vreselijk de beelden die je uit Gaza ziet en hetgeen je hoort op het nieuws. Wat moet Israël dan doen, zich terugtrekken en wachten tot de volgende raketten afgeschoten worden op Israël? Klopt het, en persoonlijk geloof ik dat, dat Hamasleiding niets geeft om gewone mensen en er niet voor terug deinst ziekenhuizen moskeeën, huizen en scholen te gebruiken als wapens tegen Israël en daarmee het volk gijzelt? En ik geloof dat zeker deze regering in Israël, en ook de vorige regeringen niets moeten hebben van Palestijnen en dat de kleine religieuze partijen wel heel erg veel macht hebben in verhouding met het aantal zetels dat ze behaald hebben en daar handig gebruik van weten te maken.

De mensen die ik sprak binnen mijn eigen gemeenschap hadden aantoonbaar moeite om uit te gaan van een en-en situatie. Nee, het was zwart-wit. En na een emotioneel gesprek met een van de sjoelbezoeksters ging het helemaal fout. Ik was en ben voor een twee staten oplossing en dat viel helemaal verkeerd en van het ene woord kwam het andere. En uiteindelijk werd mij verweten een “landverrader” te zijn met als slot: “Ik dacht nog wel dat ik jou kon vertrouwen.” Vanaf nu wist ik dat ik me beter gedeisd kon houden. Waarom was deze bekende uit sjoel nu zo boos dat ik de brutaliteit had dat na een pogrom nog

te hopen op een twee staten oplossing? En nog eens durfde te beroepen op een novelle uit 2009 met de titel: De Staat Palestina uitgeroepen op 14 mei 2048 (geschreven door Benjamin Shalom en Mohammed Salaam). Ik haalde er nog even premier Rabin erbij die toch echt vermoord werd door een vrome Jood, met de waarheid in zijn achterzak. Ik vroeg haar: en hoeveel rabbijnen en hun volgelingen juichten niet voor deze held omdat hij Rabin vermoord had en zo wat uitgeroepen werd tot de redder van Israël? Ook nu moeten we niet zwart-wit denken. En was het niet premier Golda Meïr die sprak over dat er geen Palestijnen bestaan? Wat werd er niet gezaaid, of mag dat niet gezegd worden? Later hoorde ik nog iemand verklaren dat de huidige Palestijnen de afstammelingen zijn van de Filistijnen. Hoe deze persoon er bij komt weet ik niet, maar goed. Met alle geweld moet in menig Joodse kring het bestaan van Palestijnen ontkend worden en boekjes en artikelen die van deze visie getuigen worden zeer aan geprezen, ook door rabbijnen die daar ook alles van af weten, uiteraard objectief en wetenschappelijk aangetoond.

Laten we wel wezen van Israëliische zijde horen wij alleen het hele en eerlijke verhaal, niks indoctrinatie. Van Palestijnse zijde kunnen we vernemen dat van Israëliische zijde gelogen en verdraaid wordt. Alleen wij, van Palestijnse zijde vertellen het hele en eerlijke verhaal. En kun je met een niet bestaand volk, vrede sluiten, zoals Rabin wellicht een mogelijkheid in zag? Was het daarom wellicht goed dat Rabin vermoord werd, een echte landverrader? En als Palestijnen niet bestaan kun je ze ook niet neerschieten, dus hoezo krijgen heden ten dage kolonisten wapens om Palestijnen te verjagen, deze mensen bestaan

niet eens? Als ze al bestaan dan zijn het “menselijke dieren”, aldus Yoar Gallant, minister van Defensie. Palestijnen bestaan dus wel, hij is het niet eens met Golda Meïr die zich vol verbazing af vroeg: “Palestijnen, wie zijn dat?” Maar momenteel zijn Palestijnen in de ogen van Yoar Gallant geen mensen, zelfs geen mensen met dierlijke trekken; het zijn dieren met kennelijk enkele trekken die iets weg hebben van een mens. Klinkt als: Untermenschen, maar dat zal wel op zijn minst onkies zijn wellicht zelfs antisemitisch. Als je mensen hun identiteit ontnemt en hen beschouwt als dieren, dan mag je met dit soort wezens doen wat je wilt en dit natuurlijk ter ere van de Eeuwige, of wat dan ook. Palestijnen die ons beschouwen als dieren met kennelijk enkele menselijke trekjes, heel de wereld wordt toegeschreeuwd wat ons wordt aangedaan. Ja en als Joden geen echte mensen zijn hebben zij dan wel recht op een stuk land, net zoals de vraag: hebben Palestijnen recht op een stuk land wanneer zij als niet-mensen worden bestempeld? Beide partijen, ongeacht de oorzaak, lijden aan een verwrongen en misvormde mensbeelden en menigeen beroept zich hierbij op de Eeuwige, of Allah.

Ik wil hierbij zeker wel aantekenen dat ik me absoluut geen illusies maak: Wanneer Israël zich niet zou kunnen verdedigen was er geen staat Israël meer. Israël mag zich niet verdedigen, maar moet zich verdedigen, jawel, ook als daarbij vuile handen wordt gemaakt. Alle Israëliërs zouden in zee gedreven worden onder hysterisch gekrijs. Het idee dat Palestijnen beschouwd kunnen worden als democratische vredesduiven, lijkt mij volkomen onjuist.

We mogen nooit vergeten dat wij, de Israëliërs en alle Joden

en alle andere mensen, wereldwijd, die achter Israël staan de goeierikken zijn en dat de Palestijnen en alle moslims en alle andere mensen, wereldwijd, die achter Palestina staan de slechteriken zijn en andersom natuurlijk en zo kun je een conflict eeuwenlang vol blijven houden ter ere van de Eeuwige, God en Allah.

Een conflict, zoals deze, in stand houden is gemakkelijker en kennelijk doeltreffender om tot een rechtvaardige vrede te komen voor alle betrokkenen, dan dat religieuze leiders van Joden, christenen en moslims een vredesgebed samen stellen en deze gezamenlijk, doorlopend bidden. Wanneer deze religieuze leiders werkelijk geloven in de kracht van het gebed, en werkelijk geloven dat een rechtvaardige vrede voor alle betrokkenen haalbaar is, waarom dan geen gezamenlijk vredesgebed die gezamenlijk, doorlopend gebeden kan worden?

Mosje ben Sofeer